

Zdravko Odorčić

ČUVAM TE ISPOD KOŽE

hajde zaviri

tu si mi odmah ispod kože

ispod rebra

spremljena čuješ li srca otkucaje

omotan tobom

zvijezde mi drugačije svijetle

mjesec se

kao meni baš srebrno smješka

i vjetar nas

hladi toplinom nježnog dodira

ne skrivam te

već ponosno u sebi nosim

plakao bih

od sreće travi žednoj rose

umivao te

jutrom svježine mirisa postelje

tako lijepu

usnama te izdisao i udisao

pogledaj se

čuvam te ispod moje tople kože

NE KOPIRATI

JUTROM UZDIŠEM

*Rastačem se zemljom
kao more nebesko kao nebo morsko
daljine privlačim
konopcem čvorom za vezove vežem
penjem se
uspinjem brdom planinu izazivam
točkovima vrtim
kocku isklesanu na tvrdom putovanju*

*konac utičem
kroz iglenu rupu bijelo tijelo vezem*

*bezglavo volim
miris jutrom kavu crnu grizem
mislina snenim
golim okom staklo ženom slikam
ljubim jastuk
mirisom njenim na postelji ostavljenoj
sretnim uzdahom
novi dan veseljem plućima udišem*

OZNOJENI SNOVI

*utihnuo sam
ćuteći oltar molitvu svemiru šapat
utrnuo usne
pred ikonom ljepote dlijetom isklesane
skidam tiho
svilu baršunastu sa kože joj meke
oblačim cvijećem
bjele joj grudi laticama crvenim*

*plačem suzom
nad tijelom joj božanskim ocrtanim*

*privijam uz sebe
toplinu iskonsku zrele majke žene
krunicu joj
na vratu uzdignutom strahom ljubim
prestrašen zadrhtim
i na grudi je nemirne prislonim
u bunilu
budim jutrom snove oznojene*

NE KOPIRATI

DUŠU KRPAM NIČIM

*zbunjuju svojim pogledima oblinama iscrtanim
mameći te paučinom
i smute ti pamet mirisom hoda i dodirrom usana
traže snagu i poniznost
lome te suzama što liju ih rumenim obrazima
treptajem trepavica
osjećaju tišinom svoju snagu i svojom nadmoći
upijaju te lakoćom*

*sam bog je postojanja bitka mitska je eva raja
iskonska žena*

*izrodiše nas kao skupljače plodova putevima
linije codova gena
a ja ih noćima slijepo pijem u alkoholu utapam žed
čšaama naiskap
i ne slutim da u zamku godinama korakom zaplićem
dušu krpam ničim
shvatih da zlo želi otrgnuti srce iz tijela mi izmučenog
da ga ne pronađeš*

PRIVIĐAŠ MI SE LUDOM

*lutaо sam puklom zemljom pijući rosu djetelini
slomljenog četvrtog lista
alkoholom dah smrti ispirao sam grlom jutrima
grgoljio hladnom kavom
slušao smijeh kvartovskih kurvi iskidanih prstima
crnih mrežastih čarapa
uplakane žene cvilile su ljubav do vriska živca
posesivnom ljubomorom imanja*

*sijevnulo je nebo bljeskom večernje lanterne
i ukazalo mi tebe*

*pod stopalo sam smrvio sav gorki život lutanja
ko' pikavac ugasio
tvoje bosonogo stopalo ostavilo je trag u oku
i postaješ moje sanjanje
ili sam samo mamuran od tuluma i lakih žena
priviđaš mi se već ludom
a znam da postojiš negdje u procjepu čekanja
kao što i ja tebe čekam*

SPAJAŠ SVOJE GODOVE U MOJE

*suncokretu oku mi cakle daljine makovih polja
u zlatnom žitu zreloom
prstima mrvim ispućanu brazdu suncem žara zapećenu
tanbanima gazim prašinu
ispod stoljetnog hrasta krugove godova nam brojim
povjetarac hladovinom dišem
tvrdi kruh usnama vlažim pšenice zrno ustima žvaćem
travom rosu suncu kradem*

*kroz koru starome hrastu u srce utiskujem tvoje ime
jagodicama filigramski ispisujem*

*zovu me tvoje oči zelenilom trave i plavoga neba
bistrinom brzaca potoka
ovlaženih usana osmjehom sreće budiš u meni
već odavno zamrle vjeđe
mokra od dodira kapi ljepotom tijela ko srna se
vodom lopoća pojiš
rukama grliš usnama spajaš tvoje u godove moje
prkosno mladošću svojom*

ME

NAPOKON

kako su mekani

ovi pamučni oblaci u srcu svemira

isti su kao oni

koje sam gledao tebe maštajući te

i sad te gledam

kako mi putuješ malo uplašena

bijeli haljetak

pokriva ti bose noge okupane rosom

cijeli te život čekam

i končno smo na kraju, početka našeg puta

pružaš mi ruke

prepoznaješ me po otkucaju sretnoga srca

moj miris je

miris u tvojoj kosi utkan još po rođenju

naše nedodirnite ruke

osjete naše dlanove, pamte naše sanje

prepoznaješ moje

dugo čekanje, poljupcem nas napokon spajaš

DOČEKAO SAM VJEČNOST

osjetiš li kako smo

maštom na zemlji izgradili naš svijet

ptice ti iz ruke

pšenice zrno bez straha mirno jedu

i lav umiljato

ko' mačić oko nogu glavu prislanja

po rijeci il'

valovima mora mirno stopalom hodiš

moja si i tvoj sam

onako kako smo godinama sanjali biti

u vrtu raja beskrajna

vijencem trantinčica ljubavlju okićeni

slobodni poljem livada

cvijećem umotani zagrljajima ljubljani

tvoj osmijeh se

daljinama srećom plinama odzvanja

isplatilo se čekati te

za vječnost u kojoj ćemo končno voljeti se

ĆUTIM TVOJE ŠAPUTANJE

nekada te, ne znam iz kojega razloga volim samo ćutati

da si večeras uz mene dao bih ti dio

svoga mesa za dodir

ćutali bi tako razumjevši se i moj uzdah bi zagrlila rukama

a ja bi se u njemu ugnijezdio kao malo dijete

kroz tvoje tijelo strujile bi violina strune melodijama anđela

tako ti ćujem šapat iz duše kojeg bi prosipao

po svojim usnama koje te ćute

NE KOPIRATI

VJETROM LETEĆIH KAPI

zašto mislim da bi se u našem zagrljaju razlile tisuću kapi nježnosti

a znam kako ti ne voliš hodati po kiši

i mislim da bi se naš dah razletio našim usnama milionima peludi

a ti tako mrziš kad pušu vjetrovi

kako bi samo udisajima vrhunaca strasnih svemirom plovili

ti se bojiš visina i letova

zato mi na rame stavi svoje dlanove i vjeruju mi

povest ću te vjetrom letećih kapi

NE KOPIRATI

LJEPOTA POGLEDA

*uzdignutog stopla propinjala se potpeticom dlanom namještajući
mrežaste čarape podvezicom*

osjećaala moje nemirne radoznale oči sljepljene zjenicama

na njezinoj zanosnoj nozi

ispod lepršave haljine što vjetetar joj besramno podiže

ponudi mojim pogledima strasti intime

uzdignuvši ljepotu tijela pljusku mi psovkom priljepila

zabridili mi obrazi i sramomn pocrvenili

NE KOPIRATI

PRESTAO SAM TE VOLJETI

sve je bilo jasno u prvom tvom dodiru u podrumu

skrivenog cafića

dlanom sam ti poželio stidljivo lice vjernošću vjenčati

toplinom ti usne poljubiti

U šaku sam te skupio kako bi te čuvao od samoga sebe

od vjetra i nevere

narasla si pa mi iz šake kliznula vjetrovima jedra raširila

i ja sam te jednostavno prestao voljeti

NE KOPRATI

IGRA STRATI

Godili su mi oni tvoji poljupci s nježnim ugrizima

Iako su mi od toga usne crvenile

Smješкао sam se kada si me odgurivala

odbijala igrajući se

Kasnije sam te stisnuo uza zid klizeći po tebi

I sve je sa tebe padalo tlom

U igri jahača vikala si daljinama planina

strašću smo se imenima dozivali

NEKOPIRATI

KIŠNA KABANICA

Smijali smo se ispod velikog suncobrana

Pijući nanin čaj i kavu s mlijekom

Gledajući se u oči oboje plave ravnali smo

već vidljive lica bore

i zagrlili se na kraju toplim iskernim dodirom

poljupce na licu ostavili

odjednom se iznenada iz oblaka spustila kiša

i poželim joj biti kabanica

NE KOPIRATI

ISPRED ZRCALA

ogledaš se pred zrcalom osmjehom

zadovoljne žene

svjesna si ljepote iscrtanog obrisa

putene meke kože

i dok usnama ruž crveni poravnavaš

na zubima ti trag karmina

dvoumim se zakopčati prekrasnu haljinu

ili je kliznuti i leđa ljubiti

NE KOPIRATI

ZADOVOLJNA ŽENA

volim kada se iz svoga uma pristojnosti

otvoriš gola

poželiš me ko vranca punokrvnog

duboko u sebi

i izvijaš se ko prostakuša igrajuć se

zavodnice kurve

i jutrom mi poljupce daješ nježene

zadovoljne žene

NE KOPIRATI

ČUVAO SAM TE

volio sam tvoje uvijanje tijelom dok pravila si gnijezdo

na mojim golim grudima

i tvoju ruku koja me čvrsto toplinom stiskala

oko vrelih slabina

tvoje poljupce što grijale su moj umorni vrat

trepavicom dodirivala mi lice

bila si sigurna u toj toplini nježnosti

ja sam te zagrljem čuvao

NE KOPIRATI

OSLOBAĐAM NAŠU BOL

u tvom pogledu isčitavao sam cvileću

bol ranjene duše

crtao sam te trepavicama Fridinim kistom

bolesnog tijela

prenosila se na mene grč strujom valova

ledenih siga

vrisnuo sam tvoju patnju oslobađajući te okova

Diegove stege

NE KOPIRATI

NISAM ROMANTIČAN

nisam ja romantičan kao što je bio

plemić Romeo

niti sam lik iz nekog ljubavnog filma

suznih očiju

ni junak koji oslobađa zatočenu damu

iz kamenog dvorca

ja samo volim gledati u dubinu tvojih očiju

i dugo te ljubiti'

NEKOPIRATI

PRKOSI MI PUPAK

prkosi mi taj tvoj pupak ko pupoljak

orhideje rosne

i znam kad dodirnem ga usnama zašaram

spustit ću se niže

mami me rascvjetalost ružičasta slaću

svojih sokova

izaziva u meni krv i vrišti moju želju

puknućem vrelim

NEKOPIRATI

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>